

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7873/2549

พนักงานอัยการจังหวัดลำปาง โจทก์ นายสุนทร บุญประเสริฐจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 27, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 28, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 29, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 69, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 70, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 8, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 15, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 75, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 76, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 123

ย่อ / หลักกฎหมาย

เจตนารมณ์ของกฎหมายในการร้องทุกข์เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทราบว่ามี การกระทำความผิดเกิดขึ้นและประสงค์จะให้มีการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ ว่า ร. ผู้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ และต่อมาได้นำ เจ้าพนักงานตำรวจค้นร้านที่เกิดเหตุและจับจำเลยส่งพนักงานสอบสวน จากนั้น ร. จึงได้ร้องทุกข์ อีกครั้ง โดยการร้องทุกข์ครั้งหลังมีข้อความระบุถึงตัวผู้กระทำความผิดและลักษณะของความผิดชัดเจน ถือได้ว่าคดีนี้มีการร้องทุกข์โดยชอบและทำให้การสอบสวนในเวลาต่อมาชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ บรรยายฟ้องว่า จำเลยละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์ประเภทดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง และ โสตทัศนวัสดุของผู้เสียหายโดยนำเอางานซึ่งมีลิขสิทธิ์ตามฟ้องไปบรรจุในเครื่องอ่านข้อมูล แล้ว แปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณภาพและเสียง แพร่ภาพ เนื้อร้อง และทำนองทางจอมอนิเตอร์ และแพร่เสียงทางลำโพงสำหรับลูกค้า ขอให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 27, 28, 29 และ 69 แสดงว่าโจทก์ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทำซ้ำซึ่ง งานดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ หรือสิ่งบันทึกเสียง ซึ่งไม่ใช่เรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับการแพร่ งาน ดังกล่าวต่อสาธารณชน เพราะงานที่ถูกบรรจุในเครื่องอ่านข้อมูลนั้นเป็นงานที่ถูกทำซ้ำขึ้นใหม่ หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นงานที่ได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น การเผยแพร่งานที่บรรจุไว้ใน เครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต่อสาธารณชนจึงไม่ใช่ความผิดตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (2), 28 (2) และไม่อาจถือได้ว่าโจทก์มีความประสงค์ที่จะขอให้ ลงโทษจำเลยในเรื่องการเผยแพร่งานซึ่งได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อกำไรด้วยการ เผยแพร่ต่อสาธารณชน อันจะเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 70 วรรคสอง ประกอบมาตรา 31 (3) ด้วย เพราะโจทก์ไม่ได้อ้างบทกฎหมายตราไว้คำฟ้องแต่อย่างใด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 4, 6, 8, 15, 27, 28, 29, 69, 75 และ 76 ริมของกลาง และให้จ่ายเงินค่าปรับฐานละเมิดลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่งให้แก่ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ กลางพิพากษายกฟ้อง คืบของกลางแก่เจ้าของ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของ โจทก์ประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า คำร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) หมายความว่า การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตาม

บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 123 วรรคสอง ระบุว่า คำร้องทุกชั้นนั้นต้องปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกชั้น ลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ ต่างๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำลง ความเสียหายที่ได้รับ และชื่อหรือรูปพรรณของผู้กระทำความผิด เท่าที่จะบอกได้ แสดงให้เห็นว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายในการแจ้งความร้องทุกชั้นนั้น ก็เพื่อให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทราบว่ามีผู้กระทำความผิดเกิดขึ้น และประสงค์ที่จะให้มีการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายรพีพัฒน์เข้าร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงาน ตำรวจครั้งแรกตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และนายรพีพัฒน์ได้นำเจ้าพนักงานตำรวจไป ทำการตรวจค้นร้านที่เกิดเหตุและจับจำเลยส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไปจากนั้นนาย รพีพัฒน์ยังได้ร้องทุกข์อีกครั้งตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีโดยการร้องทุกข์ในครั้งหลังนี้มี ข้อความที่ระบุถึงตัวผู้กระทำความผิดและลักษณะแห่งความผิดชัดเจน ถือได้ว่าคดีนี้มีการร้องทุกข์ และทำให้การสอบสวนในเวลาต่อมาชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาแผนกคดี ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะวินิจฉัยต่อไปในปัญหาที่ว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่าคดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยได้ละเมิดลิขสิทธิ์ใน งานสร้างสรรค์ประเภทดนตรีกรรมสิ่งบันทึกเสียง และโสตทัศนวัสดุของผู้เสียหาย โดยนำเอาเพลง ขอเลวแค่นี้ รักแท้แพ้ใกล้ชิด ขดไฉยังงี้ ข้อดีที่มีเธอ ซึ่งเป็นผลงานเพลงในอัลบั้มเพลงชุด "ปาน ทูร สตอรี่ ความรัก/ผู้ชาย/ปลาย่าง" ซึ่งขับร้องโดย ธนพร แวกประยูร นำไปบรรจุในเครื่องอ่านข้อมูล ซึ่งทำการแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณภาพและเสียง โดยแพร่ภาพ เนื้อร้อง และทำนองทาง จอมอนิเตอร์ และแพร่เสียงผ่านทางลำโพง ไว้สำหรับบริการลูกค้า กับขอให้ลงโทษจำเลยตาม พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 4, 6, 8, 15, 27, 28, 29, 69, 75 และ 76 แสดงว่าโจทก์ ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทำซ้ำซึ่งงานดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ หรือสิ่งบันทึกเสียงตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (1), 28 (1) ซึ่งไม่ใช่เรื่องของการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเผยแพร่งาน ดังกล่าวต่อสาธารณชน เพราะงานที่ถูกบรรจุในเครื่องอ่านข้อมูลนั้นเป็นงานที่ถูกทำซ้ำขึ้นใหม่หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นงานที่ได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น หาใช่งานดนตรีกรรมโสตทัศนวัสดุ หรือสิ่งบันทึกเสียงที่แท้จริงของผู้เสียหาย ตามความหมายของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 27 และ 28 ไม่ การเผยแพร่งานที่บรรจุไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต่อสาธารณชนจึง ไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (2), 28 (2) และไม่อาจถือได้ว่า โจทก์มีความประสงค์ที่จะขอให้ลงโทษจำเลยในเรื่องของการ เผยแพร่งานซึ่งทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อกำไรด้วยการเผยแพร่ต่อสาธารณชน อัน จะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 70 วรรคสอง ประกอบมาตรา 31 (2) ด้วย เพราะโจทก์ไม่ได้อ้างบทกฎหมายมาตรานี้ไว้ในคำฟ้องแต่อย่างใด พยานหลักฐานของ โจทก์จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยพยานหลักฐาน ของจำเลยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้องมานั้น ศาลฎีกาแผนก

คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วยในผล พิพากษายืน

องค์คณะ

พิชิต คำแฝง · สุวัฒน์ วรรณะหทัย · ปัญญารัตน์ วิระยะวานิช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7873/2549>